

Hanna Filipkowska

"Polcho-slavica czyli o drogach i manowcach naszej komparatystyki genetycznej", Maria Bobrownicka, "Ruch Literacki" z.4 (1973) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/51, 188

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(V) BOBROWNICKA Maria: Polono-slawica czyli o drogach i manowcach naszej komparatystyki genetycznej. "Ruch Literacki" 1973 z.4 s.205-212.

Artykuł zawiera omówienie kierunków rozwoju polskiej komparatystyki, na podstawie prac wydanych w latach 1968-1972, a dotyczących recepcji literatury polskiej w krajach słowiańskich oraz literatur słowiańskich w Polsce. Autorka wysoko ocenia studia określające ideowo-artystyczne konsekwencje faktu włączenia obcych wartości w lokalną tradycję literacką i przeciwstawia je pracom mechanicznie rejestrującym wszystkie fakty recepcji. Postuluje skoncentrowanie badań komparatystycznych na studiach o twórczości pisarzy słowiańskich, na studiach dotyczących funkcji, jaką fakt wzajemnego przenikania się literatur spełnia w synchronii i diachronii struktur literackich, i opracowywanie bibliografii sławików zamiast przyczynkowych "bibliografii narratywnych".

BP/51/89

H.F.

(V) FIK Marta: "Dziady" Swinarskiego. "Twórczość" 1973 nr 6 s. 82-91.

Szkic omawia krakowską inscenizację "Dziadów" w perspektywie założeń interpretacji dramatu Mickiewicza sformułowanych przez Jana Pawła Gawlika i Konrada Swinarskiego w programie przedstawienia. "Dziady" są w tej interpretacji dramatem postaw, mówiącym o osobistej odpowiedzialności każdego za historię. Autorka sytuuje również inscenizację Swinarskiego w ciągu dziejów scenicznych "Dziadów", akcentując w tym kontekście jej nowatorstwo w zakresie daleko idącej integracji sceny i widowni, zwłaszcza we fragmentach obrzędowych.

BP/51/90

M.R.